

[Karen Thuroe Hansen.]

løb, ydelser og pensionstillæg samt forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder for de forskellige pensionistgrupper er en genfremsettelse af lovforslag, som ikke nåede at blive færdigbehandlet i første samling af dette folketingsår. Der er dog en væsentlig forskel, idet de første lovforslag samtidig med bebudelsen af forhøjelserne af pensionerne pr. 1. april og 1. oktober d.å. også indeholdt forslag om indregning i grundbeløbene af de særlige ydelser, der blev givet som kompensation for bortfaldet af tilskud til forbrugerpriserne på mejeriprodukter. I november 1973 blev det vedtaget, at statskassen efter nærmere fastsatte regler udbetaler tilskud til nedsættelse af forbrugerpriserne på mejeriprodukter, og min gruppe kan tilslutte sig socialministerens opfattelse, at grundlaget for indregning af denne særlige ydelse i grundbeløbet hermed er bortfaldet.

Den konservative gruppe kan tilslutte sig socialministerens forslag om indregning af de midlertidige tillæg og de yderligere foreslåede forhøjelser af pensionerne pr. 1. april og 1. oktober 1974 samt ændringerne og forhøjelserne af de midlertidige beløb til personlige fornødenheder, de såkaldte lompepenge til pensionister på alderdoms- og plejehjem, der er indeholdt i omsorgsloven.

Der er i bemærkningerne udførligt redegjort for de økonomiske konsekvenser, og jeg skal ikke trætte tinget med en yderligere udredning af disse.

Den konservative gruppe tilsiger sin støtte både til lovforslagene og til en hurtig udvalgsbehandling, så der gives kommunerne en reel chance for at få arbejdet med indregningerne færdiggjort, så loven kan træde i kraft den 1. april 1974 som forudsat i lovforslagene.

Birgit Fjelde (CD):

Der er ingen grund til at spille folketingets tid på en længere udredning om centrum-demokraternes tilslutning til de foreliggende fire lovforslag.

Det er naturligt, at lønudviklingen på arbejdsmarkedet også smitter af på de borgere, der enten efter et langt og arbejdsomt liv eller som følge af ulykkelige omstændigheder må klare dagen og vejen med beskedne pensioner.

Ebba Strange (SF):

Fra SF's side kan vi naturligvis tilslutte os, at det midlertidige tillæg indregnes i folkepensionernes og invalidepensionernes grundbeløb, men vi må gå imod, og vi må gå meget kraftigt imod, at man netop på dette tidspunkt reelt giver en mindre ydelse til folke- og invalidepensionisterne, end de ville have fået efter den forrige regerings forslag, og som de derfor har regnet med.

Vi kan godt se det logiske i regeringens forslag, men det er ikke altid, at logikken er det mest rimelige udgangspunkt at bruge, når man skal lovgive.

Selv om prisen på mejeriprodukterne blev nedsat den 7. november i fjor, er der siden november sket så utrolig store prisstigninger på fødevarer, på brændsel og på andre livsfornødenheder, at vi for vor part i hvert fald mener, at vi må bryde logikken.

Hvis dette forslag gennemføres, betyder det i reglen, at vi tager noget fra dem, der har allerdårligst råd i dette land, i stedet for at yde dem noget. Det forekommer mig helt fabelagtigt, at fordi man mener, at der skal spares på de offentlige udgifter, så rammer man kortsigtet ned dér, hvor det slår allerhårdest.

Skal der virkelig spares i den offentlige sektor, så kræver det en meget, meget mere grundig analyse af, hvordan vi kan forebygge, at der årligt produceres så mange invalidepensionister, og at dette tal stiger år for år, og der kræves en meget, meget grundigere analyse af, hvordan vi kan begrænse en administration, der er stadigt voksende.

Denne debat virker også påfaldende oven på den debat, vi lige har overværet. Det ser for mig ud, som om regeringen er ude på at tækkes de grupper i befolkningen, der i forvejen har deres på det tørre, og som er dem, der råber højest, når der bliver klaget over, hvor store vore sociale udgifter er. Vi har fået en finansplan, der tager fra de dårligst stillede og yder til dem, der har det bedst. Jeg ved, at foruden dem, der råber så højt om de store sociale udgifter, findes der en gruppe mennesker i landet, som føler sig solidariske, og som føler sig solidariske med de mennesker, der er blevet slidt ned gennem et livs arbejde for os andre. Jeg tror, at den solidaritet er så stærk, at den kan bære, at vi ændrer på dette lovforslag.

Jeg vil ikke nægte, når jeg ser mig om-